

[Pernille Sams]

tyder det, men tage udvalgsarbejdets konklusion med i betragtning, når vi træffer vores principielle beslutning på området.

Traberg Smidt (V):

Justitsministeren har gennemgået det mere formelle i de nuværende regler og har også omtalt, at man pr. 1. januar 1989 har moderniseret de gældende regler om postspærring. Her er det jo sådan, at når man erklærer folk konkurs, har kreditorerne fået deres; det har vist sig, at man ikke kan køre videre, og så går hele maskineriet i gang.

Med hensyn til fallentens egen psykologiske og personlige situation er det jo sådan, at det meget ofte er menneskelige og psykologiske tragedier, man bliver vidne til, når man på nært hold overværer behandlingen af konkursboer. Der er derfor al mulig grund til at se positivt på tanken, der ligger bag, nemlig at se kritisk på postspærringsreglerne. Der sker mange misforståelser i en sådan situation, men man må forstå, at de personer, som bliver erklæret konkurs, er meget hudløse og tit tror, at »systemet« er ude på at genere dem i deres videre færden. Og det sker netop i en fase, hvor mange fallenter, berettiget eller ikke berettiget, har mange planer for fremtiden og måske har et naivt ønske om hurtigt at starte igen. I den situation er det jo ikke særlig gunstigt, hvis man føler, at alle er på nakken af én, og derfor skal man passe på med at lægge for meget i, at alting bliver standset af skifteretten.

I øvrigt kommer mange fallenter jo rent faktisk i gang igen. Vi ser forbløffende mange iværksættere med en fortid som fallenter både én og to gange, vi ser meget få, som misbruger systemet. Alligevel er der jo det hensyn at tage til folk, at hvis vi smadrer dem alt for meget i denne her situation, mister de helt lysten til at starte igen, og her kunne en lempelig administration af reglerne gøre sit til, at folk ikke blev alt for forskrækkede.

På den anden side må der også tages hensyn til, at dér, hvor der er ugler i mosen, er det tit sådan, at fallenterne gør, hvad de kan for at skjule midler og forsøger at redde midler over til en eventuel kommende virksomhed i ly af en konkurs. Det er noget, man ser meget ofte, nogle gange er det lovligt, andre gange ulovligt, og hvis man ikke har visse regler om postspærring, vil man derfor næsten opfordre til at gøre det

for nemt. Derfor synes jeg, det er tilfredsstillende, når ministeren siger, at Konkurslovsudvalget skal have lejlighed til at vende denne sag, fordi det beskæftiger sig og har beskæftiget sig med mange af de aspekter, jeg har været inde på her, bl.a. muligheden for at starte ny virksomhed.

En anden årsag til, at jeg ikke synes, det hæster så meget, er den modernisering af reglerne, som fandt sted pr. 1. januar 1989. Vi har dårlig nok nået at se, hvordan de virker; der er jo ikke meget mere end 1.000 konkurser om året i Danmark, hvor disse regler kan finde anvendelse. Og i de mange tilfælde, hvor det er selskaber, som går konkurs, er det jo ikke et problem, det er i de personlige konkurser, hvor det opleves, så lad os nu lige se, hvad Konkurslovsudvalget siger.

Men principielt vil jeg gerne sige, at fallenternes ve og vel ligger også os på sinde. Der ligger en ressource, som ikke må gå til spilde, det skulle en meget rigoristisk administration af postspærringsreglerne forhindre, og det mener vi altså heller ikke at de normalt gør.

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige tak til SF, fordi de har taget dette problem op. Stort eller lille, så har de alligevel påpeget, at det er her. Fremskridtspartiet er et fordomsfrit parti, som ikke ønsker at være med i den almindelige politiske grøftgravning. Hvis et parti rører ved nogle problemer – store eller små – så er det sagen, vi ser på, ikke partifarven, og det skal SF faktisk være glad for.

En ting, vi gerne vil have opklaret, er, at der for mig at se er et misforhold mellem forslaget ordlyd og de udtalelser, som kom fra justitsministeren. Det vigtige i spørgsmålet er, om det er ud fra en retskendelse, postspærringen sker, eller ikke. Det vil jeg meget gerne have opklaret hos SF og i særdeleshed hos justitsministeren, for hvis der foreligger en retskendelse om denne postspærring, ligger sagen jo en smule anderledes. Så kan man spørge, om reglerne i øvrigt er for strikke, men når man ser SF's forslag, får man umiddelbart det indtryk, at der ikke foreligger nogen domstolskendelse, men at den sker næsten pr. automatik fra postvæsenets side.

Derfor er det jo nok rimeligt – uden at det skal misbruges som en almindelig syltekrukke-manøvre – at Konkurslovsudvalget ser på sa-